Raad van State

200800215/1.
Datum uitspraak: 4 februari 2008

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak nr. 07/46216 van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Utrecht, van 28 december 2007 in het geding tussen:

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 10 december 2007 is (hierna: de vreemdeling) in vreemdelingenbewaring gesteld. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 28 december 2007, verzonden op 2 januari 2008, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Utrecht, het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep ongegrond verklaard en het verzoek om schadevergoeding afgewezen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 9 januari 2008, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris van Justitie heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. M.A.A. Mondt-Schouten, lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. E.L.N. Bakker, ambtenaar van Staat.

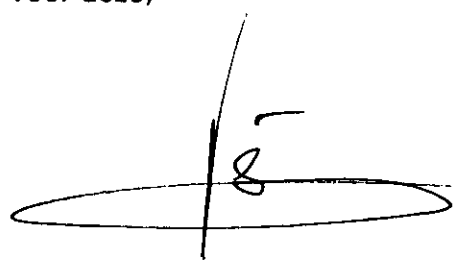
w.g. Mondt-Schouten
lid van de enkelvoudige kamer

w.g. Bakker
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 4 februari 2008

395.
Verzonden: 4 februari 2008

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,
voor deze,



mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

RB Utrecht

POLITIE

• Utrecht

Postadres Postbus 6300
3503RH UTRECHT

Regio Utrecht
Korpsonderdeel 9 Vreemdelingenpolitie
Behandeld door G.A. Algera
Telefoon 030-6591400
Fax 030-6591297
V-nummer / Zaak / Zaak - 10/12/2007
Datum 10/12/2007
Onderwerp M110-A Maatregel van Bewaring

Maatregel van Bewaring

Ik, ondergetekende,

Geertje Akke Algera, inspecteur van het regionaal politiekorps Utrecht,
belast met het toezicht op vreemdelingen, tevens hulpofficier van justitie, leg met het oog op de uitzetting aan

de vreemdeling, zich noemende:

Achternaam	:
Voorna(a)m(en)	:
Geboortedatum	:
Geboorteplaats	:
Geboorteland	: Algerije
Nationaliteit(en)	: Algerijnse
Geslacht	: mannelijk

IND lokatie:		
Dossiernr:	0508-00312	
Uiterl ontvangstdatum:		
Briefnr:		
IND ontvangst datum:	13 DEC. 2007	
Registratie in INDIS	naam mdw:	
	datum:	unit:
Invoer-controle	naam mdw:	
	datum:	unit:

de maatregel van bewaring op, zoals bedoeld in artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vreemdelingenwet 2000 (geen rechtmatig verblijf).

Deze maatregel wordt gevorderd door het belang van de openbare orde omdat er aanwijzingen zijn om te vermoeden dat betrokkene zich aan de uitzetting zal onttrekken, hetgeen blijkt uit het feit dat betrokkene

- Niet beschikt over een identiteitspapier als bedoeld in artikel 4.21 van het vreemdelingenbesluit 2000
- Ongewenst verklaard is
- Geen vaste woon- /verblijfplaats heeft
- Zich niet gehouden heeft aan zijn vertrektermijn
- Eerder niet rechtmatig in Nederland verbleven heeft
- geen middelen van bestaan heeft

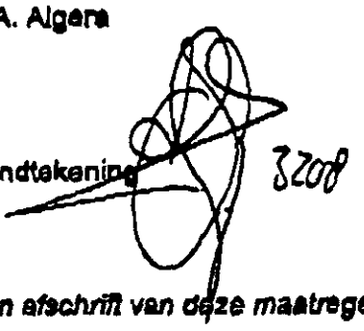
De maatregel is opgelegd:

Plaats	: Utrecht
Datum	: 10/12/2007

Ontvangst tijd 13. Dec. 15:58

Tijd : 13:05 uur.

De Staatssecretaris van Justitie,
namens de Staatssecretaris,
de hulpofficier van justitie,
de inspecteur.
G.A. Algera

Handtekening 

Een afschrift van deze maatregel is onmiddellijk aan de vreemdeling uitgereikt.

Beroep tegen deze maatregel kan schriftelijk worden ingesteld bij de rechtbank te 's-Gravenhage, Centraal Intakebureau Vreemdelingenzaken te Haarlem, faxnummer 023 - 512 6736. Hierbij dient gebruik te worden gemaakt van het model beroepschrift, zie 'www.rechtspraak.nl'.

Ontvangst tijd 13. Dec. 15:58

uitspraak

RECHTBANK DEN HAAG

Zittinghoudende te Utrecht
Sector bestuursrecht

zaaknummer: AWB 07/46216 VRONTN

uitspraak op het beroep tegen de maatregel van bewaring op grond van artikel 59 Vreemdelingenwet 2000 (Vw) van de enkelvoudige kamer d.d. 28 december 2007

inzake

geboren op : van gestelde Algerijnse nationaliteit,
eiser, verblijvende op de Detentieboot te Dordrecht,
gemachtigde: mr. I. Özkara, advocaat te Utrecht,

tegen een besluit van

de Staatssecretaris van Justitie,
verweerder.
gemachtigde: mr. A.H. Straatman, werkzaam bij de onder verweerder ressorterende Immigratie- en Naturalisatiedienst te Den Haag.

Inleiding
1.1 Verweerder heeft op 10 december 2007 aan eiser met het oog op de uitzetting de maatregel van bewaring ex artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, Vw opgelegd.

1.2 Eiser heeft hiertegen op 11 december 2007 beroep ingesteld bij deze rechtbank. Ingevolge artikel 94, eerste lid, Vw strekt dit beroep tevens tot toekenning van schadevergoeding.

1.3 Bij faxbericht van 21 december 2007 heeft verweerder een nader stuk ingediend.

1.4 Het geding is behandeld ter zitting van 24 december 2007. Eiser en verweerder hebben ter zitting bij monde van hun gemachtigden hun standpunten toegelicht.

Overwegingen
2.1 Ingevolge artikel 94, vierde lid, Vw verklaart de rechtbank het beroep gegrond en beveelt zij de opheffing van de maatregel of een wijziging van de wijze van tenuitvoerlegging daarvan, indien zij van oordeel is dat de toepassing of tenuitvoerlegging van de maatregel van bewaring in strijd is met de Vw dan wel bij afweging van alle daarbij betrokken belangen in redelijkheid niet gerechtvaardigd is.

2.2 Eiser heeft de rechtbank verzocht de opheffing van de maatregel van bewaring te bevelen en schadevergoeding toe te kennen en heeft daartoe -samengevat- het volgende aangevoerd. Hij is feitelijk in het kader van het vreemdelingenrecht staande gehouden, nu er voor verbalisanten geen enkele reden was om hem in verband te brengen met de diefstal, waarnaar zij onderzoek deden. Er is gehandeld in strijd met het verbod op détournement de pouvoir. Volgens eiser blijkt nergens uit dat hij ongewenst verklaard is. De grond dat hij

ongewenst verklaard is, had niet aan de maatregel van bewaring ten grondslag gelegd mogen worden. Verweerder heeft niet onderbouwd waarom een Dublinclaim bij België is gelegd. Tot slot voert eiser aan dat, zoals ook ten tijde van het opheffen van de twee eerdere bewaringen het geval was, er onvoldoende zicht op uitzetting bestaat en er door verweerder onvoldoende voortvarend wordt gehandeld.

2.3 Verweerder heeft geconcludeerd tot ongegrondverklaring van het beroep en tot afwijzing van het verzoek om schadevergoeding.

De rechtbank overweegt als volgt.

2.4 Uit het proces-verbaal van bevindingen van 9 december 2007 (gedingstuk 2) blijkt dat de meldkamer op die datum verbalisanten naar een plaats heeft gezonden, alwaar een tas gestolen zou zijn, en aan verbalisanten een signalement van de vermoedelijke dader heeft gegeven. De verbalisanten hebben, zo blijkt verder uit het proces-verbaal, nadat zij ter plaatse waren gearriveerd eiser staande gehouden, omdat hij aan het opgegeven signalement voldeed. Uit het vorenstaande blijkt naar het oordeel van de rechtbank voldoende duidelijk dat in casu door de verbalisanten een niet op de Vreemdelingenwet gebaseerde bevoegdheid tot staandehouding is aangewend. Derhalve ligt in de onderhavige, vreemdelingrechtelijke procedure niet ter toetsing voor, of de verbalisanten deze bevoegdheid op juiste wijze hebben aangewend. Dat een getuige, de persoon van wie de tas gestolen was, direct ten overstaan van verbalisanten heeft verklaard dat eiser niet de dader was, kan daar niet aan afdoen. Gelet op het vorenstaande ligt evenmin ter toetsing voor de vraag of sprake is van handelen in strijd met het verbod op détournement de pouvoir. Eisers grief dienaangaande faalt derhalve.

2.5 Uit het proces-verbaal van bevindingen van 10 december 2007 (gedingstuk 8) blijkt, zoals verweerder ter zitting ook heeft aangevoerd, dat eiser in de politieregisters geregistreerd staat als ongewenst vreemdeling. De rechtbank heeft geen aanleiding om aan de juistheid van dit, op ambtseed opgemaakt proces-verbaal te twijfelen. Verweerder heeft dan ook de grond dat eiser ongewenst verklaard is aan de maatregel ten grondslag kunnen leggen. De betreffende beroepsgrond van eiser volgt de rechtbank daarom niet. De overige gronden waarop de maatregel van bewaring is gebaseerd, zijn als zodanig niet betwist en vormen op zichzelf overigens ook reeds voldoende grond om de maatregel van bewaring te rechtvaardigen.

2.6 De rechtbank is van oordeel dat niet gezegd kan worden dat verweerder niet adequaat handelt door een Dublinclaim bij België te leggen. De rechtbank wijst er in dit verband op dat eiser blijkens het proces-verbaal van overbrenging en ophouding van 10 december 2007 (gedingstuk 4) zelf heeft verklaard in België te wonen en te werken.

2.7 Verweerder heeft de claim blijkens de desbetreffende mededeling dienaangaande op 21 december 2007 naar het Bureau Dublin gezonden, naar de rechtbank aanneemt ter verdere bestudering van deze claim. Gelet hierop alsmede op de datum waarop eiser in bewaring werd gesteld, 10 december 2007, kan thans nog niet gezegd worden dat verweerder niet met de bij iedere uitzetting vereiste voortvarendheid handelt. In dit verband merkt de rechtbank dat eiser blijkens gedingstuk 2 ter gelegenheid van zijn strafrechtelijke staandehouding nog heeft aangegeven dat zijn paspoort in België lag. De omstandigheid dat hij in een later stadium ter gelegenheid van zijn gehoren bij de vreemdelingenpolitie heeft verklaard geen identiteitsbescheiden te hebben ontslaat hem niet van de verplichting actief medewerking te verlenen aan het vaststellen van zijn identiteit en nationaliteit. Voorts is de rechtbank niet

gebleken dat thans zicht op uitzetting ontbreekt. In het bijzonder de omstandigheid dat de vorige bewaring is opgeheven doet hieraan niet af, nu de reden hiervan blijkens de mededeling dienaangaande van verweerder niet was gelegen in het ontbreken van zicht op uitzetting doch wegens onvoldoende voortvarendheid.

2.8 Mede gelet op het vorenoverwogene is de rechtbank van oordeel dat de toepassing noch tenuitvoerlegging van de maatregel van bewaring ten aanzien van eiser in strijd is met de Vw. Evenmin is gebleken dat bij afweging van alle daarbij betrokken belangen de toepassing of tenuitvoerlegging van de maatregel van bewaring in redelijkheid niet gerechtvaardigd is te achten.

2.9 Het beroep dient derhalve ongegrond verklaard te worden. De opheffing van de maatregel van bewaring wordt niet bevolen. Gelet hierop bestaat evenmin grond voor het toekennen van schadevergoeding, zodat het verzoek daartoe wordt afgewezen.

2.10 Van omstandigheden op grond waarvan een van de partijen zou moeten worden veroordeeld in de door de andere partij gemaakte proceskosten, is de rechtbank niet gebleken.

Beslissing

De rechtbank:

verklaart het beroep ongegrond;

wijst het verzoek om schadevergoeding af.

Deze uitspraak is gedaan door mr. F.M.D. Aardema, lid van de enkelvoudige kamer voor vreemdelingenzaken, en uitgesproken in het openbaar op 28 december 2007, in tegenwoordigheid van mr. H.G. van Soolingen, als griffier.

de griffier de rechter

afschrift verzonden op: - 2 JAN. 2008

Rechtsmiddel
Ingevolge artikel 95 Vw staat tegen deze uitspraak binnen een week na de dag van bekendmaking hiervan voor belanghebbenden hoger beroep open bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, Postbus 16113, 2500 BC Den Haag. Het beroepschrift dient één of meer grieven tegen deze uitspraak te bevatten.

Louwerse en Van der Velde
ADVOCATEN

Advocaten en Procureurs

Mr L. Louwerse
Mr R.A. van der Velde
Mr H.J. Veen
Mevr. Mr P.C. Smit
Mevr. Mr S. Sewnath
Mr S.F.J. Smeets
Mr R.J.J. Flantua
Mr D.C. Vlielander
Mr W.Hendrickx
Mr E. Osinga
Mr R.P. van der Graaf
Mr I. Özkara
Mr M. Mos

Chef de Bureau:
Mevr. N.P. Bol

Vestiging Arnhem:
Mr B.P.J. van Riel
Mr J.A. Schadd

PER TELEFAX 070 3651380

Aan de Raad van State
Afdeling Bestuursrechtspraak
Postbus 20019
2500 EA Den Haag

RAAD VAN STATE
INGEKOMEN
09 JAN 2008
200800215
V3
BAR:

Utrecht, 9 januari 2008

Onze ref. : 20702061 RF/RF
Inzake : el/Vb

Geeft te kennen,

De heer **geboren op** **van Algerijnse nationaliteit**, verder te noemen appellant, te dezer zake woonplaats kiezende te Utrecht, Biltstraat 110-112, ten kantore van Louwerse en Van der Velde advocaten, waarvan advocaat mr I. Özkara verklaart tot het indienen van het onderhavige beroep bepaaldelijk te zijn gevolmachtigd;

Dat appellant hierbij hoger beroep instellen tegen de in kopie bijgevoegde uitspraak van de rechtbank te Den Haag, zittinghoudende te Utrecht (verder: de rechtbank), uitgesproken op 28 december 2007 en verzonden op 2 januari 2008 (Awb 07/46216).

Het hoger beroepschrift berust op de navolgende grieven.

Grief 1

In de bestreden uitspraak overweegt de rechtbank op pagina 2 onder rechtsoverweging 2.4. samengevat het volgende:

De rechtbank overweegt dat uit het procesverbaal van bevindingen van 9 december 2007 voldoende zou blijken dat door verbalisanten een niet op de Vreemdelingenwet gebaseerde bevoegdheid hebben aangewend. Volgens de rechtbank ligt in de onderhavige vreemdelingrechtelijke procedure niet ter toetsing voor of verbalisanten deze bevoegdheid op juiste wijze hebben aangewend. Dat de persoon van wie de tas gestolen was direct heeft verklaard dat appellant niet de dader was, kan daar niet aan afdoen. De vraag of het handelen van verbalisant in strijd was met het verbod op detournement de pouvoir ligt dan ook niet ter toetsing voor.

Door ons wordt geen aansprakelijkheid aanvaard, behoudens voor zover de door ons verplicht afgesloten beroepsaansprakelijkheidsverzekering, in voorkomend geval, aanspraak op een uitkering geeft.

Uit een procesverbaal van bevindingen van 10 december 2007 zou blijken dat appellant in de politieregisters staat geregistreerd als ongewenst vreemdeling en de rechtbank heeft geen aanleiding om aan de juistheid van dit procesverbaal te twijfelen.

Uit het procesverbaal van 9 december 2007 blijkt dat appellant met een groepje mensen voor theehuis stond.
Op het moment dat verbalisanten daar aankwamen hadden zij een melding gekregen dat 20 minuten daarvoor een tas zijn gestolen in een belhuis. Het zou gaan om een Marokkaanse man met een klein postuur en gekleed in een zwarte jas met een witte capuchon.
Appellant zou zijn gekleed in en korte zwarte jas en een lichtgrijze trui met capuchon. Hij as ongeveer 1.75 m lang.
Appellant voldoet niet aan de omschrijving van de dader en het is ook niet logisch dat indien hij iets gestolen zou hebben dat hij nog 20 minuten op het plaats delict zou blijven staan.
Voorts heeft de vrouw wiens tas hij gestolen zou hebben, verklaard dat hij niet de dader was.
Er was dan ook geen redelijk vermoeden dat appellant als verdachte zou moeten worden aangemerkt en aan gesproken. Appellant wordt ook niet aangehouden wegens diefstal van de tas, maar vanwege het feit dat hij zich niet kan identificeren en vanwege het feit dat hij ongewenst vreemdeling zou zijn.
Dit is pas gebeurd nadat hij ten onrechte zou zijn aangezien als tasjesrover.
Naar de mening van appellant zou dit niet moeten worden gezien als een strafrechtelijke aanhouding, maar als een vreemdelingrechtelijke staandehouding op grond van artikel 50 Vw. Op het moment dat appellant voor het theehuis werd aangesproken kon hij in reden niet worden als een verdachte en was er ook een redelijk vermoeden van illegaal verblijf. De staandehouding was dan ook onrechtmatig en daarmee ook de daaropvolgende inbewaringstelling.
Met betrekking tot de ongewenstverklaring wordt verwezen naar de politieregisters. Uit eigen ervaring weet gemachtigde dat informatie informatie uit de politiesystemen niet altijd correct is.
Ook in de vorige procedure inzake een conservatoire maatregel heeft gemachtigde al gevraagd om meer concrete informatie omtrent de eventuele ongewenstverklaring. Indien er een ongewenstverklaring zou zijn waarom wordt de beschikking dan niet overgelegd door verweerder. Een ongewenst verklaring wordt vaak gebruikt om een vreemdeling langer te kunnen vasthouden en appellant heeft derhalve belang bij een onomstotelijke vaststelling van zijn ongewenstverklaring.

De rechtbank heeft het voorgaande miskend in haar uitspraak.

Grief 2

In de bestreden uitspraak overweegt de rechtbank op pagina 2 en 3 in rechtsoverwegingen 2.6 tot en met 2.9 samengevat het volgende:

Door ons wordt geen aansprakelijkheid aanvaard, behoudens voor zover de door ons verplicht afgesloten beroepsaansprakelijkheidsverzekering, in voorkomend geval, aanspraak op een uitkering geeft.

De rechtbank is van oordeel dat verweerder adequaat handelt door een Dublinclaim bij België te leggen, omdat uit een procesverbaal van 10 december 2007 zou blijken dat appellant in België woont en werkt. De claim is op 21 december 2007 naar het Bureau Dublin gezonden naar de rechtbank aanneemt ter verdere bestudering van de claim. De rechtbank is van oordeel dat verweerder voldoende voortvarend werkt aan de uitzetting van eiser en dat niet gebleken is dat zicht op uitzetting ontbreekt. De vorige maatregel van bewaring is opgeheven vanwege onvoldoende voortvranendheid.

Uit de uitspraak van uw Afdeling van 16 juli 2007, 200703728/1, (JV 2007/417) blijkt dat de termijn van 14 dagen niet betekent dat niet met voldoende voortvarendheid binnen die termijn uitzettingshandelingen moeten worden verricht.
In dit verband wordt nogmaals naar de uitspraak van uw Afdeling van 29 augustus 2007, 20070521/1, (JV 2007/470) verwezen.
In de zaak werd de vreemdeling op 21 juni 2007 in bewaring gesteld en hebben er op 21 juni 2007 en 5 juli 2007 identiteitsgehoren plaatsgevonden.
In die zaak overweegt uw Afdeling dat verweerder niet aannemelijk heeft gemaakt dat binnen een redelijk te achten periode handelingen ter fine van uitzetting zijn verricht en wordt geconcludeerd dat er niet voldoende voortvarend aan de uitzetting van de vreemdeling wordt gewerkt.
In de onderhavige zaak heeft er op 10 december 2007 een gesprek plaatsgevonden waarin appellant aangeeft dat hij in België heeft verbleven. Uit niets blijkt dat hij daar rechtmatig heeft verbleven en dat België hem zal terugnemen. Sterker nog uit het procesverbaal van 11 februari 2007 in de vorige procedure geeft appellant aan dat hij bij een vriend in België woont en wordt er geen claim gelegd. Eerst op 21 december wordt blijkbaar een claim België naar Bureau Dublin gezonden. Er kan nu al gezegd worden dat deze claim niets zal opleveren en dat deze handeling van verweerder alleen maar tijdsverlies oplevert.
De maatregel van bewaring voor de vorige maatregel van bewaring van 11 februari 2007 is opgeheven wegens geen zicht op uitzetting. Tijdens de vorige maatregel van bewaring is een LP aanvraag op 19 maart 2007 bij Marokko ingediend. Deze bewaring is op 10 mei 2007 opgeheven wegens onvoldoende voortgang. Het is onbekend of deze LP aanvraag nog loopt. Gelet op het voorgaande is appellant van mening dat er niet voldoende voortvarend is gehandeld bij zijn uitzetting en dat er geen zicht op uitzetting op korte termijn bestaat.

Mede gelet op de uitspraken van uw Afdeling van 16 juli 2007 en 29 augustus 2007 is appellant van oordeel dat in zijn zaak niet voldoende voortvarend is gewerkt aan zijn uitzetting en zou ook om deze reden de maatregel van bewaring dienen te worden opgeheven.
De rechtbank heeft dit miskend.

Op grond van voorgaande grieven is appellant van mening dat de bestreden uitspraak niet in stand kan blijven.

Door ons wordt geen aansprakelijkheid aanvaard, behoudens voor zover de door ons verplicht afgesloten beroepsaansprakelijkheidsverzekering, in voorkomend geval, aanspraak op een uitkering geeft.

Louwerse Velde ADVOCATEN

Conclusie:

Gezien bovenstaande grieven verzoekt appellant U het hoger beroep gegrond te verklaren en de bestreden uitspraak te vernietigen.

Voorts wordt verzocht verweerder te veroordelen in de proceskosten.

Een afschrift van dit hoger beroepschrift wordt aan procesvertegenwoordiging van de Immigratie- en Naturalisatiedienst te Den Haag gezonden.

Hoogachtend,

R.J.J. Flantua

* Correspondentie uitsluitend naar Postbus 13273, 3507 LG Utrecht *
* Biltstraat 110-112 * 3572 BJ Utrecht * Telefoon: 030-2733122 * Telefax: 030-2735311 *
* Vestiging Arnhem bereikbaar onder Telefoonnummer 026-3549949 * Telefaxnummer 026-3549959 *
* St. Derdengelden 41.36.72.794 *

Door ons wordt geen aansprakelijkheid aanvaard, behoudens voor zover de door ons verplicht afgesloten beroepsaansprakelijkheidsverzekering, in voorkomend geval, aanspraak op een uitkering geeft.